

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2021 r. – SE/Komisja**(Sprawa T-763/21)**

(2022/C 73/63)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* SE (przedstawiciele: adwokacki L. Levi i A. Blot)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 kwietnia 2021 r. o odrzuceniu kandydatury skarżącego do Programu pilotażowego dla młodych profesjonalistów (zwanego dalej „programem JPP”);
- w stosownym przypadku, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 sierpnia 2021 r. oddalającej zażalenie skarżącego z dnia 27 kwietnia 2021 r.;
- zasądzenie odszkodowania za szkodę materialną poniesioną w wyniku utraty szansy na zmianę zaszeregowania – od dnia 1 października 2021 r. – na grupę zaszeregowania AD 5 w charakterze członka personelu tymczasowego, w wysokości oszacowanej w skardze;
- zasądzenie odszkodowania za szkodę materialną poniesioną w wyniku utraty szansy na uzyskanie statusu urzędnika poprzez udział w konkursach wewnętrznych przeznaczonych dla członków personelu tymczasowego grupy zaszeregowania AD 5, w wysokości oszacowanej w skardze;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dyskryminacji ze względu na wiek, pozostającej w sprzeczności z art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 1d regulaminu pracowniczego urzędników i art. 10 ust. 1 warunków zatrudnienia innych pracowników.
2. Zarzut drugi dotyczący przekroczenia uprawnień lub braku kompetencji.
3. Zarzut trzeci dotyczący niezgodności z prawem zaproszenia do zgłaszania kandydatur.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2021 r. – Imdea Materiales/Komisja**(Sprawa T-765/21)**

(2022/C 73/64)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Fundación Imdea Materiales (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci P. Suárez Fernández, J. Salinas Casado i Z. Marcos Vaquero)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że Komisja nie zastosowała się do art. II.22.5 warunków ogólnych umowy, zwanych „FP7 Grant Agreement – Annex II General Conditions”, a w konsekwencji powrót do etapu przedstawienia uwag Komisji Europejskiej.

- Stwierdzenie, że IMDEA [Fundación Imdea Materiales] nie naruszyła warunków umownych, a w związku z tym uchylenie zastosowanych środków w zakresie odzyskania i naprawienia szkody.
- Tytułem ewentualnym, na podstawie zasady proporcjonalności, ponowne obliczenie kwoty, którą Komisja powinna odzyskać.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską art. II.22.5 warunków ogólnych, ze względu na odmowę udzielenia IMDEA dostępu do dokumentów i informacji, skutkiem czego nie mogła ich ona wziąć pod uwagę w momencie przedstawiania uwag.
2. Zarzut drugi dotyczący prawdziwości zadeklarowanych Komisji Europejskiej przez IMDEA wydatków dotyczących naukowców, którzy uczestniczyli w Proyecto Compose3, w odniesieniu do art. II.14 i II.15 warunków ogólnych.
 - W tym względzie skarżąca przedstawia szereg dowodów, których łączna ocena pozwoli na stwierdzenie, że wydatki zostały rzeczywiście poniesione.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. II.22.6 warunków ogólnych w następstwie nieprzestrzegania zasady proporcjonalności, ponieważ Komisja Europejska w żaden sposób nie wyważyła zastosowanych środków karnych.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2021 r. – Bategu Gummitechnologie/Komisja

(Sprawa T-771/21)

(2022/C 73/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bategu Gummitechnologie GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat G. Maderbacher)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- obciążenie Unii, reprezentowanej przez Komisję, obowiązkiem zapłaty kwoty 70 695 720,35 EUR;
- obciążenie Unii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 268 TFUE strona skarżąca domaga się naprawienia szkód, jakie miała ponieść ze względu na istotne naruszenia prawa popełnione przez Komisję przy wykonywaniu przez tę instytucję jej zadań. W ocenie strony skarżącej Komisja nie dopełniła swych obowiązków, jako że nie stwierdziła naruszeń art. 101 i 102 TFUE popełnionych przez określonych producentów pojazdów szynowych i nie położyła kresu tym naruszeniom. Komisja doprowadziła do powstania uzasadnionych oczekiwań i zachęciła stronę skarżącą do dokonania inwestycji.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczenia się przez Komisję znaczącego nadużycia władzy oraz oczywistych błędów w ocenie

Komisja nie zbadała starannie wszystkich okoliczności faktycznych i prawnych przy rozpatrywaniu formalnego wniosku złożonego przez stronę skarżącą na podstawie art. 7 rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾.